

1.
1.
2.
3.
4.
5.
6.

2/67
1776, 15.

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
SVBSTITVTIO VALEAT
IN TESTAMENTO PARENTVM
PRIVILEGIATO

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITERAR. DVISVVRGENS.

SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XXIX. FEBRVAR. ANNO MDCCCLXXVI.

DEFENDET

IOHANNES FRIDERICVS AVGVSTVS GLAVCH

VIPPRA-THVRING.

LIPSIÆ

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

UNIVERSITÄT
LEIPZIG
SUBSTITUTIO VALERII
IN TESTAMENTO VALERII
FRATRI ALBERTO
D. CHRISTIANO HENR. BREWING
IN AUSTONIA
JOHANNES FRIEDRICH
LEIPZIG

AN
SVBSTITVTIO VALEAT
IN TESTAMENTO PARENTVM
PRIVILEGIATO?

§. I.
Quod ciuitatis inuenta sint testamenta, et quod inter Romanos probe gnaros, morte res nullius fieri atque occupanti cedere, legis autoritas testamento inesset, ne videlicet alius quis, quam quem vellet testator, res suas morte nullius occuparet, ipsa iuris analogia docet. Prima enim in comitiis populi condita testamenta ex forma democratica leges verae erant, neque postea introducto per aes et libram testamento, imo praetorio, et demum solenni ex antiquioribus composito legis vix abfuit a notione testamenti, vt non inconcinne adhuc lex familiae dicatur. Quae vero ea testamenta sint, ad nos in hac proposita dubia quaestione non pertinet: vna tantum species illustranda, quippe sine

* 2

ex

exacta priuilegiati testamenti parentum notione quaestio de-
cidi nequit.

§. II.

Primum teste IVSTINIANO in *Nov. CVII. proem.* Im-
perator *Constantinus Magnus* primus fuisse videtur, qui pa-
tris vltimam voluntatem inter liberos, siue sui, siue fuerint
emancipati, ratam esse voluit, absque solennitatibus testamen-
tariis scriptam. Extat haec Constitutio Iustiniana in *L. vlt.*
C. famil. ereisc. Hanc de patribus conceptam legem benigna
interpretatione authentica Imperator *Theodosius* extendit at-
que matribus reliquisque adscendentibus *ἐκατέρωθεν φύσεως*,
i. e. *utriusque sexus* idem beneficium dedit, vt absque solen-
nitate testari inter liberos possent. Neque huius iuris causa,
adfectus atque *σοφία* naturalis, quae alias saepe causam dedit
iuribus, sed absque dubio videtur legislator eo respexisse.
quod liberi parenrum quasi a natura viderentur dati esse he-
redes, quique ab intestato succederent, vt succedendi ius le-
ge familiae ipsis dare necesse esse non videretur. Sufficere
itaque visa est voluntatis declaratio, quae legitimam succes-
sionem confirmabat, simulque heredum partes determinabat.

§. III.

Non addo reliqua de testamentis his priuilegiatis,
quippe ex quouis compendio facile supplenda. Hoc vnicum
est, quod ex *L. vlt. C. famil. ereisc.* addo. Constituerat vi-
delicet Imperator: *Si vero in huiusmodi voluntate designatis li-*
beris alia sit mixta persona: certum est, eam voluntatem, quantum
ad illam duntaxat personam permixtam pro nulla haberi. Faci-
le patet, noluisse Imperatorem, vt in testamento priuilegia-
to parentum extra liberos aliquid alii personae vel titulo he-
redis, vel titulo legati relinquatur. Quapropter si vel ma-
trem vel extraneum simul heredem scripturus erat pater, so-
lenni testamento opus erat. Quodsi vero absque solennita-
te

te testamentum conditum esset, intuitu liberorum quidem iure valebat, quippe si successissent, si infirmato testamento intestatus decessisset parens; at extraneus haec vel mater ipsa instituti haberi non poterant, sed ratione eorum testamentum nullum erat, seu ut verba sunt legis: *quantum ad illam duntaxat personam permixtam pro nulla haberi*. Et ita in legatis relinquendis. Scripta enim non videbantur legata, nisi saltem quinque testibus adhibitis, qui numerus testium in legatis relinquendis necessarius.

§. IV.

Pergimus ad *Substitutionem*. In genere de ea mentio fit in proposita quaestione. Est vero *Substitutio* heredis institutio subsidiaria, vel in locum primi aut vltioris, vel in casum primi heredis demortui. Nihil de militari substitutione, quae militis arbitrio tantum determinatur, lege vero definita non est. De reliqua tantum dicamus. Ea vero, vt notissimum, est vel *vulgaris*, vel *pupillaris*, vel *exemplaris*. *Illa* heredem in subsidium constituit, si primus deficiat, vel non possit, vel nolit heres esse. *Ista* heredi impuberi instituto, heredem scribit in casum, si ante pubertatem, seu antequam ipse testandi facultatem habeat, moriatur. *Haec* demum ad imaginem introducta, videlicet, si filio furioso aut prodigo a parentibus in testamento heredi scripto in casum, si vel in furore, vel antequam frugi factus, decederet, heres scriptus est, qui in eius pecuniam succedat. Iam videamus, quid de singulis substitutionibus adfirmandum videatur, si in priuilegiato parentum testamento sint ordinatae.

§. V.

Quod ad Substitutionem vulgarem attinet, quae vltioris heredis est institutio in locum primi deficientis atque quoties vel ille non possit heres esse, vel nolit: facile patet, primario respiciendum esse ad personam substituti. Cum enim

enim in testamento priuilegiato parentum extraneae personae nihil relinqui valide possit, et si quid esset relictum, nullum esset testamentum, intuitu extraneae personae, sequitur, extraneam personam non, nisi solenni testamento vulgariter esse substituendam. Quapropter, si vel pater, vel mater, vel auus auiaue testamento priuilegiato filium filiamue heredem scripsissent adiecta illa substitutione, vt, si heres non sit, Titius heres existat, plane nullus esset effectus illius substitutionis vulgaris, neque licet filius praemortuus sit, vel forsitan non possit adire hereditatem, quod mediam capitis deminutionem passus esset, vel abstineat ab hereditate, nihil ad substitutum ex priuilegiato ueniet testamento, sed ad causam intestati res redit.

§. VI.

At vero, si eam contemplamur speciem, quam exhibet MODESTINVS in *L. 4. §. 2. π. de Vulg. et Pupill. Substit.* non improbabile est, posse substitutionem fieri in priuilegiato testamento parentum inter liberos. Verba sunt: *Sed si alter sc. filiorum pubes, alter impubes hoc communi verbo, EOSQUE INVICEM SUBSTITVO, sibi fuerint substituti: in vulgarem tantummodo casum factam videri substitutionem Seuerus et Antoninus constituit.* Est ergo frater fratri vulgariter substitutus. Quid vero obstat, quominus dicamus, hoc in testamento priuilegiato parentum recte fieri posse. Cum enim utriusque filii heredes possunt institui in priuilegiato testamento, substitutio vero est species heredis institutionis, dubium non est, quin, in qua persona valet heredis institutio in parentum priuilegiato testamento, in ea et valeat substitutio in eodem testamento.

§. VII.

Iam de *pupillari substitutione*. Idem sine dubio obseruandum erit, quod de vulgari diximus. Quod si enim pater suo filio impuberi heredi scripto, in casum, si moriatur, an-

requam

tequam in sui tutelam veniat, Titium substituerat, nullum erat filii testamentum, si illa substitutio in privilegiato testamento facta, quippe extraneus, qualis Titius, neque in eo privilegiato testamento institui, neque etiam substitui poterat, cum et haec substitutio heredis institutio sit. Scribit enim vulgariter substituendo primum pater sibi heredem, post filio. At si impuberi filio alium ex liberis substituisset, cum institui omnes in eo testamento possent, quid prohibet, quominus ea valeat substitutio. Quapropter si thema, quod in solenni testamento proposuit IULIANVS in L. 25. π . de *Vulg. et Pupill. subst.* scilicet: *Si pater impuberes filios inuicem substituerit et ei, qui nouissimus mortuus fuerit, Titium: respondendum est, solos fratres bonorum possessionem accepturos et quodammodo duos gradus huius institutionis factos, ut primo fratres inuicem substituerentur: si illi non essent, tunc Titius vocaretur: transferatur ad privilegiatum testamentum, valebit quidem pupillaris inuicem facta substitutio, sed nunquam Titius vocabitur, si illi non sint, quippe in extraneo nullum est testamentum.*

§. VIII.

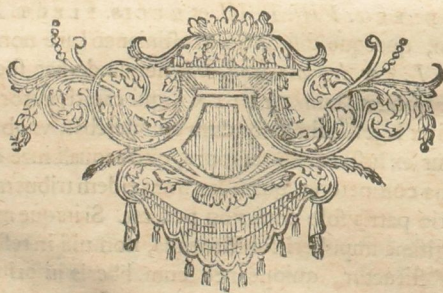
Sed quid, si mater viuat impuberum, eaque pupillari-
ter substituenda esset impuberibus, quale quid in Saxonia
CONST. ELECT. VIII. P. III. et DECIS. ELECT. XLVII.
dispositum, quaeque dispositio a Iustiniano Iure non abhor-
ret; Nam L. 8. π . de *quar. inoff. test.* neque de hac specie agit
nec agere poterat, cum VLPIANI, qui capitis autor est, ae-
tate matri ex lege legitima nondum competebat, ut ob eam re-
cte negetur ex Iustiniano tempore, quo aequali iure cum pa-
tre legitima competeret, quam lex noua eidem tribuerat, quae-
que arbitrio patris solo eripi non poterat. Si itaque mater sal-
tem in legitima impuberi substituenda, non nisi in testamento
solenni substituetur, quippe nec cum liberis in privilegiato
institui poterit. Est enim mater intuitu testamenti privilegiati
alia persona, in qua instituta nullum est testamentum.

§. IX.

§. IX-

Tandem ad *exemplarem substitutionem* veniamus. Haec quidem vulgo a IUSTINIANO tanquam ab inventore nominatur *Iustiniana*. Non omnino recte, quippe ab eo tantum auctior reddita. Non enim ante Iustiniana tempora incognita, quod vel sola autoritas PAVLI in *L. 43. π. de Vulg. et Pup. Subst.* probat. In hoc enim capite species extat, in qua pater filio muto, quod testamentifactionem non haberet, *quasi pupillariter* substituerat. Sed tum temporis haec substitutio quasi pupillaris ex Imperatoris beneficio tantum ordinanda erat. At Iustinianus liberam fecit, ut amplius Augusta indulgentia non requiratur, imo forsan utriusque parentum concessit. Si ergo ea substitutio quasi pupillaris seu exemplaris ordinanda, in testamento privilegiato tunc tantum valida, si liberi substituendi vel fratres. Simulac vero vel mater vel extranea persona substituenda fuisset, nunquam valebit in testamento privilegiato, sed solenne omnino requiratur. *Causas non repeto supra iam expositas.*

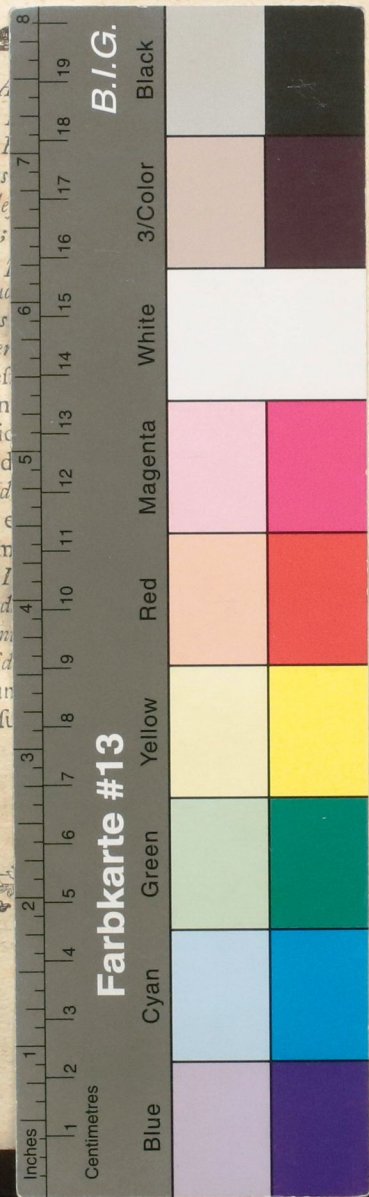
Leipzig, Diss., 1776 A-G

aus 34 Stk. bisher verkauft

VD
18

267

1776, 15.

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI
AN
SVBSTITVTIO VALEAT
IN TESTAMENTO PARENTVM
PRIVILEGIATO

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA

PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESS. PVBLIC. ORDINAR. IVR. NAT. ET GENT.

ET SOCIETAT. LITERAR. DVISVVRGENS.

SOCIO

IN AVDITORIO IVRIDICO

DIE XXIX. FEBRVAR. ANNO MDCCCLXXVI.

DEFENDET

IOHANNES FRIDERICVS AVGVSTVS GLAVCH

VIPPRA - THVRING.

LIPSI AE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

